

Lovforslag nr. L 225. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 18. maj 1979

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten

(Valutakursgevinst og -tab på ældre finanslån m. v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter dels skriftligt, dels i samråd besvaret en række spørgsmål.

Der er af to mindretal stillet to ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *flertal* (socialdemokratiets, venstres og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag.

Et *mindretal inden for mindretallet* (det konservative folkepartis medlem af udvalget) udtaler:

Mindretallet ønsker at give udtryk for, at man helst havde set, at ordningen havde været uden en fiktiv rente, der skal tages i betragtning ved beregning af kurstab og kursgevinst.

Mindretallet har i øvrigt stillet forslag om ændring af renteberegningsgrundlaget fra 16 til 14 pct. Man tilslutter sig i øvrigt lovforslaget.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) udtaler:

Fremskridtspartiet har igennem masser af år kæmpet for fradragsret for den driftsudgift, som valutakurstab udgør. Når udgangs-

punktet i dansk skatteret har været at nægte fradrag, beror det alene på, at venstregeringen ved udformningen af skattelovene af 1903 slavisk fulgte nogle verdensfjerne spekulationer, som for hundrede år siden blev foretaget i et prøjsisk professorstudekammer. Folketinget har været trægt til at erkende dette, og derfor er vi havnet i den forfærdelige tilstand, at den manglende fradragsret for kurstab på fremmed valuta har ført til, at tusinder af danskere unødigt er blevet arbejdsløse. Dette har fremskridtspartiet påpeget ved et væld af lejligheder (se for eksempel F 216 af 29. april 1975 og L 49 af 23. oktober 1975). Kampen for at overvinde den asociale vanetænkning hos folketingets andre partier er imidlertid lang og sej, men ved det nu fremsatte lovforslag kommer man yderligere et hanefjed fremad.

Fremskridtspartiet indstiller derfor under alle omstændigheder forslaget til *vedtagelse*, men ønsker sig, at der gøres noget større fremskridt allerede i denne omgang og har derfor stillet ændringsforslag herom.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *mindretal inden for mindretallet* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) udtaler:

I henhold til lovforslaget bestemmes det, at der for så vidt angår ældre finanslån åbnes mulighed for virksomheder til at fradrage nettokurstab. Der er ikke svarende hertil i

lovforslaget blevet pålagt virksomheder at medregne nettogevinster for den samme slags lån.

I ændringsforslag nr. 16 til L 135 om ændring af ligningsloven har det konservative folkeparti foreslået, at overskud i ejerboliger ikke skal medregnes i indkomstopgørelsen, medens der stadig skulle kunne ske fradrag for underskud. Det er usædvanligt, at der fremsættes forslag, der i den grad mangler balance. I lovgivningen er det kutyme, at der i hvert fald formelt sørges for en ligevægt.

En tilsvarende forargelig lovgivningspraksis er i L 225 indledt af regeringspartierne. Man har nu opgivet i hvert fald formelt at sørge for ligevægt i lovforslaget og har tilsyneladende her indledt en ny lovgivningspraksis, der ganske uden blusel favoriserer erhvervsvirksomhederne på bekostning af lønmodtagerne.

Socialistisk folkeparti må derfor stemme imod lovforslaget.

Ændringsforslag

Til teksten

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Kjærulff-Schmidt (FP)):

1) Lovforslagets tekst udformes således:

»§ 1

I lov nr. 648 af 19. december 1975 om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten: (Beskatning af kursgevinst og -tab på fremmed valuta), § 2, stk. 2, udgår ordene »og -tab«.

§ 2

Loven har virkning for valutakurstab, der er konstateret fra og med 1. januar 1976.«

Af et *mindretal* (Kallesøe (KF), Bollmann (CD) og Arne Bjerregaard (KrF)):

2) I det i lovforslaget foreslåede nye *stk. 4* til § 2 i lov nr. 648 af 19. december 1975 om ændring af ligningsloven, jfr. lovbekendtgø-

relse nr. 63 af 14. februar 1979, ændres »16 pct.« til: »14 pct.« (3 steder).

Bemærkninger

Til nr. 1

Regeringens forslag har stort set kun betydning for de danske, som inden for nogle måneder hen på året 1973 optog lån i schweizerfranc. For de pågældendes vedkommende gives fradrag for en mindre del af det tab, de er blevet påført i kraft af SVCQMBF-partiets slappe økonomiske politik. Regeringsforslaget får så at sige ikke nogen som helst betydning for nogen som helst anden, uagtet at nævnte politik jo også har udryddet og truer med at udrydde adskillige danske arbejdspladser ud over dem, der omfattes af den anførte situation.

Fremskridtsændringsforslaget svarer til fremskridtspartiets lovforslag L 54 af 24. oktober 1978, som blev henvist til folketingets skatte- og afgiftsudvalg i efteråret 1978. Folketingets skatte- og afgiftsudvalg har for længst færdigbehandlet nævnte fremskridtsforslag, og fremskridtspartiet har gang efter gang begæret, at der afgives betænkning vedrørende forslaget, men trods udførlige skriftlige og mundtlige argumentationer i månederne januar/april 1979 har regeringspartierne meget snævre udvalgsflertal valgt totalt at knægte demokratiet ved at nægte at afgive betænkning om forslaget.

Fremskridtsforslaget går ud på ligestilling mellem lån før og efter 1976, og dette er den eneste rimelige løsning. Den er langt at foretrække fremfor de forkrampede, administrativt besværlige og for borgerne uforståelige regler, som SV-regeringen har foreslået.

Men selvfølgelig repræsenterer socialdemokratiets og venstres forslag et fremskridt, men hvorfor ikke tage det helt rigtige fremskridt?

Til nr. 2

Ændringsforslaget er begrundet i, at gennemsnitsrenten for udlån her i landet i den årrække, der i det væsentligste får virkning, højst har været 14 pct.

Møller Andersen (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Thomas Have (S) Hjortnæs (S) fmd.
Drejer (S) Karl Nielsen (S) Ellemann-Jensen (V) Jeppe Kristensen (V) Glistrup (FP)
Kjærulff-Schmidt (FP) Flygaard (DR) Kallesøe (KF) Bollmann (CD) nfmd.
Arne Bjerregaard (KrF) Ole Olsen (SF) Kaj Hansen (DKP)

Partierne RV, VS og EP var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.